

ŁASKA
Z NIEBA ZSTĘPUIĄCA
przy
WNIEBOWSTĄPIENIU NAYSWIĘTSZEY MARYI

w Kośćiele Fárnym Archipresbiterálnym

NAYSWIĘTSZEY MARYI

in Circulo Cracoviensi

przy zacney Auditora frekwencyi

przez

X. FLORYANA BUYDECKIEGO

Filozofii Professora, Kanonika Regularnego Hierozolymskiego

Roku Páńskiego 1724.

OGŁOSZONA.

W KRAKOWIE

w Drukarni Iakobá Mátyászkiewiczá I. K. M. Typografá.

NA HERBOWNY KLEYNOT
Iáśnie Wielmożnego Domu.

Nie tylko z Nieba gwiazdy iaśnieią w Koronie
MARYI, y kleynotne wieńczą ROZE ſkronie;
Znáć że MARYA w Niebo wźięta tryumfuie,
Gdy iey troiſta ROZA ſkronie koronuie.

ILLUSTRISSIMO
&
REVERENDISSIMO DOMINO
D. JOANNI ANTONIO
COMITI in ROZDRAZEWO
ROZDRAZEWSKI
ABBATI LUBINENSI
Nominato Præposito Miechoviensi
REFERENDARIO REGNI POLONIÆ
Domino Domino
Benefactori Amplissimo.

LIchą w nieudolności bo niewypolerowánego Geniuszu pracą, lecz Swiętą wmáteryi bo Wniebowstępuiącey MARYI głoszącą honor, chcę Twoiemi Herbownemi ukoronowáć

 RO-

ROZAMI Illustrissime & Reverendissi-
me Domine. *Koronowáły álbowiem Twoie*
Kleynotne ROZE, nie tylko Senatoriam
w ták wielu Poloniæ dignitatem, *ále y sá-*
me naywiększe Swiátá Polskiego słońcá u-
wieńczáły, więc niechay teraz y ná Wnie-
bowstępuiącey MARYI ćisną sie głowę.
Koronowáły mowię czy uwieńczáły Swiá-
tá Polskiego słońcá Kleynotne Twoie RO-
ZE, álbowiem w owym niegdy Nayiá-
śnieyszym cáłey Europy Obrońcy, niezwy-
ćiężonym JANIE III. Monársze Pol-
skim, Májestat koronowáły Polski czy sá-
me iáko w bliskiey kolligácyi stopniu koro-
nowáne były. Lecz nie tylko Krolewskie
korony, troista ROZDRAZEWSKICH
ozdobiłá ROZA, ále y w wysokich Kár-
dynálskich kwitnęłá Purpurách y w Bisku-
pich iáśniáłá Fioletách. Stánie pro milli-
bus unus *świątobliwych Polskich Purpu-*
ratow ozdoba, decus & ornamentum *nie*
tylko Illustrissimæ Familiæ, *ále cáłego Sár-*
máckiego Swiátá HIERONIM RO-
ZDRAZEWSKI Biskup Kuiáwski, *kto-*
ry w Swiętym Kośćiołá Bożego Wiryda-

rzu, nie tylko Herbownemi ROZAMI,
ále y Kárdynálſką zákwitnął Purpurą;
ile ten ráży zſtąpił tyle mu Niebo gotowá-
ło koron, gdyż Luterſkie, Kálwińſkie roz-
ſzerzáiące ſie gdźiekolwiek zſtąpił wyple-
niał kąkole, á wſzędźie wdźięczny odor
BOGV wydawáiące wyraſtáły ROZE
quid quid calcaverat fiebat ROSA. *A co*
ſie tycze ſámych Domu Tego odważnych w
Márſowym polu Rycerzow, ktorych aurô
cedrôq; notanda Nomina, *gdyby komputo-*
wáć przyſzło, y naydoſkonálſzy rozum w
Arythmetyczney pobłądźił by náuce y dru-
kárſkie nie wyſtárczyły by práſy. Doſyc
námienić KRZYSZTOFA ROZDRA-
ZEWSKIEGO Stároſtę Lánczyckiego,
ktory odwagą y męſtwem Iáśnie Wielmo-
żnego niegdyś *STANISŁAWA RO-*
ZDRAŻEWSKIEGO Káſztelaná Ro-
gożińſkiego Rodźicá ſwego *idąc, nie ná ie-*
dnę ále przy troiſtych ROZACH ná tro-
iſtą nieśmiertelney ſławy záſłużył koronę,
kiedy zá niezwyćiężonego Monárchy Pol-
ſkiego STEPHANA, w Moſkwie
przy Záwołoćiách athlanteos humeros *zwy-*

 ćięską

ćięską ręką w Márſowym boiu nieprzy,iaćielſkiey krwie umálowawſzy rubikonē-ſam non timidus pro Patria mori *Imię RO-ZDRAZEWSKICH Krwią właſną ná Márſowym zápiſawſzy polu wieczności zoſtáwił. Lecż czy podobna tey ſczupłey pracy átomem (ktore y naypotężnieyſze niepotráfią Tomy) heroiczne ROZDRA-ZEWSKICH wypiſáć ákcye? niech po. wiedzą domowe y zágrániczne kráie, niech ſie odezwą Báltyckie y inſze morzá, niech wyświádczą Dunáie y inſze Rzeki iák ſie dźił heroicznych w ROZDRA-ZEWSKICH nápátrzyły, ia wſzytkie* Illuſtriſſima *minę* Nomina & Patriæ columina, *abym ták wielkie Imioná ſczupłą nie zdał ſie określić kártą; doſyć powiedźieć, ile ten Dom wydáie mężow, tyle liczyć potrzeba* arte & marte *Oyczyzny broniących Káwálerow* quot viros tot bellatores. Sub ROSA *iednák táić nie mogę* Jáśnie Wielmożnego Rodźicá Twego *JANA STANISŁAWA ROZDRAZEWSKIEGO* Káſztelaná Miedzyrzeckiego, *ktory ile zárádnych ſłow* ROSAS loquen-

do

do *ná obronę Oyczyzny wymowił, tyle rázy Rożowym Oyczyznie ſtawał ſie wieńcem. Inſze záś známienite, co nayprzednieyſzych w Oyczyźnie Domow Xiążęcych, Senatorſkich, ktore ſie z Tobą łączą Kolligácye, owe, ktore ſie z Herbownemi Twemi* ROZAMI *POTOCKICH, RADZIWIŁOW, JABŁONOWSKICH RADZIEJOWSKICH z kolligowáne łączą purpury,* venerandô *námieniwſzy* calamô, *w Tobie nie odrodzony od Antenatow ſwoich* Iáśnie Wielmożny Dobrodźieiu *zátapiam zrenice, cokolwiek álbowiem* anteacta ſæcula *w Domu ROZDRAZEWSKICH ſplendorow widźiáły, w Tobie teraz wſzytkie Herbownemi ukoronowáne ROZAMI, álbo korony godne zkoncentrowáne zoſtáią. Ale nie tylko temi Antenatow ſplendorámi, niemniey y południowym Cnot Twoich świátłem przyświecaſz, Kwitnie Twoy Herbowny DOLIWA, nie tylko Oyczyźnie ále y BOGV ná koronę; nie tylko ſámę ſwoim wigorem y odorem* in langvoribus *zoſtáiącą ożywia Oyczyznę, ále y ſámemu*

BOGV wdźięczny wydáie odor. Więc niech y teraz wielką BOGA Mátkę do Niebá wstępuiącą z tryumfem koronuią, á ia mowię śmiele że Twoie Herbowne ROZE, w wysokie Honorow wyrosną korony y ták życzę.

ILLUSTRISSIMÆ DOMINATIONIS

Servus humillimus

F. B. C. R. H.

Aſſumpta eſt MARIA in cælum.
S. Eccleſia.

Martha ſollicita es & turbaris. Luc: 10.

CHwalić nie łáiáć, pánegiryżowáć nie ſtroſowáć potrzebá Ewangeliczną Marthę; wźięta nąm iedyna poćiechá *aſſumpta eſt MARIA in cælum* iákoż ſie turbowáć iákoż płákáć nie máią źiemſkie Marthy? *Martha ſollicita eſt & turbaris*; wielka nieutulonego płaczu máterya, MARYA od nas wźięta. Przedánego w niewolą zábrawſzy Izmáelitowie Iozefa, ách iák ćieſzkim żalem nápełnili Oycowſkie ſerce *Sciſſisq; veſtibus indutus eſt cilicio, lugens filium ſuum multo tempore.* Zábráło dźiś niedyſkretne Niebo Nayświętſza MARYA, Mátkę náſzę, iákoż ſie nie máią od żalu pukáć Synowſkie ſercá? iákoż ośieroćiáłe bez Páni poddáńſtwo płákáć y ięczeć nie ma *Sollicita es & turbaris.* Wydárli Filiſtynowie iedyną Izráelowi poćiechę Arkę Páńſką, ná ták nieſłychaną nowinę głowa całego Izraelu Ierozolyma ſerdeczne wydaie lamenta, obfite wylewa łzy *Arca DEI capta eſt ululavit omnis civitas.* Wydarło nąm niedyſkretne niebo świętſza Arkę

Luc: 10. Gen: 37. 1. Reg: Cap: 4.

Przenayświętsza MARYA Pannę, Arkę wszelkiego błogosławieństwa, ktora iuż nie Moyżeszową ro-
Isaia 11. zgę, ale rozgę *virgam de radice Iesse* samego IEZVSA w wnętrznośćiach swoich zamknęła była, ktora iuż nie starozakonną mannę, ale żywą Mannę wszytkie delicyi niebieskich smaki zamykaiącą w sobie, ktorą my po dźiś dźień w Nayświętszym zażywamy SAKRAMENCIE, nośiła, a iakoż nie
Luce 10. ubolewać? *sollicita es & turbaris*, Lecz pomoderuymy trochę żale nasze; nie cale od nas zabrana MARYA, y lubo do nieba wźięta Nayświętsza MARYA iednak y nam iest obecna, lubo przy Wniebowstąpieniu swoim niebo w possessyą wźięła, iednak y o źiemi niezapomniała, y źiemi obecna MARYA. A wczem że tą iest obecność MARYI? powiem na teraźnieyszym Kazaniu, gdy ogłoszę: MARYA z źiemie do Nieba wstępuie z Nieba na źiemię wszelkie łaski y dobrodźieystwa zstępuią. Doday łaski BOZE, a naymnieysze o tym słowa poydą *Reginæ Cælorum* na koronę chwały A. M. D. G.

TA iest przywara wywyższonych do honoru animuszow że zapominaią swoich y ludu swego. *Genesis* 40. *cap*: widźiawszy lub we śnie iak na iawie Iozef, przyszłą na dworze Faraonowym Podczaszego godność, oddaie sie w respekt, zaleca sie w łaskę, rekomenduie sie pamięći *memento mei cum bene tibi fuerit*. Wrocony od Faraona we trzy dni przypomni pewnie Iozefa honor? bynamniey, *Succedentibus prosperis præpositus pincernarum oblitus est interpretis sui*. Tak bywa wynieśie BOG kogo do honoru, wynieśie w godność, da u ludźi reputacyą, da stymę; y więc zapominamy o tym zkąd my wyszli. Numerya-

na

na Cesarza żona gdy Oyćiec y Matka winszuiąc iey honoru przyszli, ani na nich spoźrała. Tak świat umie, MARYA nie tak. Wywyższona nad wszytkie Chory Anielskie MARYA *exaltata super Choros Angelorum Dei Genitrix*, przy Wniebowstąpieniu swoim nieba całego zostawszy Monarchinią, zapomniałasz o nas źiemianach? nie zapomniałaś; lub niebieskie trony Nieba Krolowa ośiada, y owszem gdy z niskich źiemie padołow, do gornych Empireyskiego Nieba pałacow Nayświętsza MARYA wstępuie, nam z tamtąd na źiemię wszelkie łaski y Dobrodzieystwa zstępuią. *3tij Regum* 18. *cap:* Wychodźi y wzbiia sie ku niebu obłoczek iakiś *ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat*, aż zaraz wzbiwszy sie ku niebu obfite deszcze na źiemię spuszcza *& facta est pluvia grandis*. Wniebowźięćia Nayświętszey MARYI figura iasna w tym obłoczku; ten to obłoczek Przenayświętsza MARYA Panna, dźiś sie ku Niebu wzbiia *nubecula parva ascendebat*, ten to maleńki przy wielkiey pokorze obłoczek *nubecula parva*, przy głębokiey uniżonośći *ecce ancilla Domini* dźiś sie wysoko bo aż do nieba wzbiia *ascendebat*; y lubo BOG Wszechmogący wszytkie dary y łaski, ktoremi po częśći kreatury podźielił wlał w iednę Przenayświętszą MARYĄ Pannę, iako naucza Theologia: *nullum donum gratiæ collatum est puræ Creaturæ, quod simili vel perfectiori modo non sit collatum Virgini*, a przećię przy tak wielkich łaskach iedney sie rowna służebnicy, *ecce ancilla Domini*; lubo Przenayświętsza MARYA Panna wszytkie kreatury przewyższyła łaską y cnotą, owe w posłuszeństwie Sary, w wstydliwośći Rachele, w pobożnośći Anny, w mężnośći Iudythy, w łaskawośći Esthery, Abigaile w pokorze, Debo- Luc: 1. Luc: 1.

ry w mądrośći przewyżſzyła Nayświętſza MARYA Panna, słowem mowię z Poetą *quæ ſparguntur in omnes, in te miſta fluunt, & quæ diviſa beatos efficiunt, collecta tenes*, a przećię przy tak wielkich y nieżliczonych darach iedney ſie komparuie służebnicy *reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ*; więc y ia nie zbłądzę choć do maleńkiego obłoczka przyrownam Przenayświętſzą MARYA Pannę *ecce nubecula parva aſcendebat*, choć w maleńkim obłoczku ſymbolizować Wniebowźiętą MARYA będę, maiąc po ſobie Błogosławionego Iana Hierozołymſkiego Biſkupa, ktory tak mowi: *Per hoc namq; quod puer Eliæ vidit de mari nubeculam parvam oriri, revelavit DEUS Eliæ, quod quadam infantula, ſcilicet Beata MARIA per illam nubeculam ſignificata & inſtar illius nubeculæ per humilitatem parva naſceretur*, Deſcz zaś ſpadaiący z obłoczka *& facta eſt pluvia grandis* łaſki y dobrodźieyſtwa MARYI, *MARIA ſe vocat tramitem, ideſt viam aquæ immenſæ ideſt abundantis gratiæ* mowi Richardus. Gdy tedy, ten śliczny obłoczek Przenayświetſza MARYA Panna przy Wniebowſtąpieniu ſwoim wzbiia ſie ku Niebu *ecce nubecula aſcendebat*, na źiemię z Nieba łaſki ſie zlewaią y dobrodźieyſtwa *& facta eſt pluvia grandis*, nie iako MARYA z źiemie do Nieba wſtępuie *ecce nubecula aſcendebat*, z nieba na źiemię łaſki y dobrodźieyſtwa zſtępuią. *Geneſis 32. cap:* Wielkie iakieś nieſzczęśćie potkało Iakoba Patryarchę, ćieſzka napaść, nocna przyſadzka iakaś *ecce vir luctabatur cum eo uſq; mane*, y niedoſyć że połomano dobrze Iakoba, że sfatygowano, że całą noc ſpać nie dano, ale ieſzcze y dobrze połamano kośći *tetigit nervum femoris ejus*, aż muśiał niewinny Iakob uchramować *ipſe vero claudicabat pede.* Tak nie doſyć

Luc: 1.

Richardus a S. Laurent: lib: 9. cap: 4.

iedno

iedno nieszczęśćie na człowieka, rwie sie ogniwo za ogniwem w łancuchu tak nieszczęśćie leći za nieszczęśćiem, flukt za fluktem, przypadek goni za przypadkiem na człowieka, niedosyć że zmocowało Iakoba nieszczęśćie nocne *luctabatur cum eo* ale coś mu y nadruszyło nogi *claudicabat.* A rychłosz ten przypadek nocny, to nieszczęśćie opuśćiło Iakoba? w ten czas dopiero, gdy sie ku Niebu wzbiiała iutrzenka *dimitte me jam enim ascendit aurora.* Gen: 32. Wybiia sie ku Niebu przy Wniebowstąpieniu swoim śliczna Iutrzenka Przenayświętsza MARYA Panna *Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens*, Cant: 6. więc nas dopiero ziemskich Iakobow opuszczaią nieszczęśćia *dimitte me jam enim ascendit aurora* a wszelkie przy Wniebowstąpieniu mistyczney tey Iutrzenki, szczęśćia, łaski y dobrodźieystwa spływaią. Doktorowie Swięći, na to mieysce pisma Swiętego piszac *Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens*, Przenayświętszą MARYA Pannę *Auroram idest auream horam* rozumieią, drudzy iako Izydor Swięty, *Auroram idest auram rorantem* rozumie; D. Isidorus lib: 13. iak by to iedno było, gdy sie ta śliczna Iutrzeńka Nayświętsza MARYA Panna przy Wniebowstąpieniu swoim ku Niebu wybiia, *quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens*, nie dosyć że wszytkie nieszczęśćia opuszczaia człowieka, *dimitte me jam enim ascendit aurora*, ale oprocz tego Swiatu całemu złote godźiny płyną *aurora aurea hora*, Swiat cały, źiemię cała obfite łask y dobrodźiestw rosy zlewaią *aurora aura rorans.* *Genesis 28. cap:* Ze snu tegoż Patryarchy Iakoba iawny prawdy naszey bierzmy dokument; widźi on we śnie wstępuiących do nieba, y oraz na źiemię zstępuiących Aniołow *Vidit in somnis Angelos ascendentes & descendentes*;

 wstępu-

wstępuiących do Nieba Aniołow nie komparuię do Wniebowstępuiącey MARYI, bo wiem zapewne, że umbra z słońcem, atom z gorą, kropla z morzem w komparacyą nie idźie, wiem zapewne, że Wniebowstępuiąca MARYA, wszytkich Cherubinow, Seraphinow, zgoła wszytkie Anielskie przewyższa Trony, *ipsa namq; Cherubinos superans, ac supra Seraphinos evecta, propinqua Deo extitit, o miraculū miraculorum maximè novum, mulier Seraphinis sublimior effecta est*, mowi Damascen Swięty; Zgoła słowy Anzelma Swiętego mowię: cokolwiek na świećie iest, oprocz samego BOGA, wszytko to przewyższa Matka Boska *O Domina nihil tibi æquale, omne quod est aut infra te aut supra te est, supra te solus DEUS, infra te omne illud quod DEUS non est*, więc y Aniołowie Boscy w komparacyą z MARYA pość nie mogą; to tylko uważam: że przy Anielskim do Nieba wstąpieniu zaraz iest y na źiemię z Nieba zstąpienie *vidi ascendentes & descendentes Angelos*, tak przy Wniebowstąpieniu MARYI *assumpta est MARIA in cælum* zaraz nam na źiemię wszelkie łaski y dobrodźieystwa zstępuią. *Job 39. cap*: Opisuie pismo Swięte orlicę iakąś wylatuiącą wzgorę *ad præceptum tuum elavabitur aquila & in arduis ponet nidum suum*, y zaraz z tamtąd spuszczaiącą pokarm Orlętom swoim, y mile na nich patrzącą *inde contemplatur escam & de longe oculi ejus prospiciunt*. Co by to była za Orlica Katolicy? ia rozumiem Wniebowstępuiącą MARYA; ta to Orlica *Aquila magnarum alarum* Przenaydostoynieysza MARYA Panna na rozkas Syna swoiego *veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni coronaberis*, dźiś przy Wniebowstąpieniu swoim wylatuie ku Niebu *ad præceptum tuum elevabitur aquila*, tam przy Tronie Boskim stanawszy *astitit, Regina a dextris*

Damascenus Orat: 1. de Nativit.

Cant: 4.

zaraz

zaraz nam Synom ſwoim, Orlętom ſwoim, ſpuſcza pokarm pośilaiący Duſzy naſzey, ſpuſcza pożywienie, łąſkę Pana BOGA naſzego, ktorego zażywſzy Duſza naſza żyć będźie na wieki *inde contemplatur eſcam, & de longe oculi ejus proſpiciunt. Geneſis 2do cap:* Wynośi ſie z Rayſkiey ku Niebu źiemie obfite źrzodło, wytryſka ku Niębu *fons aſcendebat è terra*, y zaraz całą źiemię obfitą polewa roſą *irrigans univerſam ſuperficiem terræ*; źrzodło ku Niebu wytryſka, zaraz obfita roſa, rzęśiſte deſzcze zlewaią ſie na źiemię. O gdy by y teraz podobnego źrzodła! żeby owe uſuſzone niewinnośći lilie, zwiędniałe wſtydu panieńſtwa roże, oſchłe cnot świętych kwiaty, oczerſtwiały, zaźieleniały ſie, rozkwitły; Wołali Oycowie Swięći *rorate cæli de ſuper*, Iſaiæ 45. wołamy y my ćierpiący oſchłośći duchowne, ćierpiący na duſzy dezolacyą aby to zbawienne źrzodło, ſwoiemi influencyami zakropiło. Lecz daymy pragnieniom pokoy, wroćiły nam ſie Rayſkie czaſy; tam figura, tu iuż rzecz ſama, Wzbiia ſie ku Niebu przy Wniebowſtąpieniu ſwoim Nayświętſza MARYA Panna *fons aſcendebat è terra*, aż zaraz rześiſta łaſk y dobrodźieyſtw roſa na źiemię zſtępuie, na źiemię zlewa ſie *irrigans univerſam ſuperficiē terræ*. Wybiia ſie mowię to śliczne źrzodło Przenayświętſza MARYA ku Niebu *fons aſcendebat è terra*, ale co mowię? nie źrzodło, ale całe morze wzbiia ſie ku Niebu *MARIA aſcendebat è terra*, z Rayſkiey źiemie *è terra voluptatis*, aż zaraz obfite na źiemię ſpływaią łaſki *irrigans univerſam ſuperficiem terræ*: Ledwo coś tylko to niewinne źrzodło *vitæ fons*, czyli całe morze *pelagus gratiarum MARIA* podniosło ſie ku Niebu, aż zaraz napełniona Niebieſkiemi influencyami źiemia; MARYA do Nieba *fons aſcendebat è terra* na źiemię

Damaſceno Orat: 2. de dormit. Idem Orat: 1. de Nat.

łaſka y dobrodżieyſtwa MARYI *irrigans univer-*
ſam ſuperficiem terræ. Cierpiał Swiat cały, a oſo-
bliwie podobno Polſki na duſzy ćieżkie ſuchośći,
aż gdy to niewinne, czyſtſze nad krzyſtał żrzodło
do Nieba wſtępuie *fons aſcendebat è terra*, tak obfi-
ćie, tak rzęśiſto zlało Sarmackie pola *irrigans uni-*
verſam ſuperficiem terræ, że na naſzey źiemi, ſame
tylko niewinne Anielſkiey czyſtośći Kaźimierzow li-
lie, dźiwnego zapachu wonieiące Iackow Hiacyn-
thy, herbowne krwią męczeńſką zafarbowane Woy-
ćiechow roże wykwitaią, inſzych wdźięczny odor
2. ad Corin. BOGV *Chriſti bonus odor ſumus* wydawaiacych kwia-
tow iak wiele Polſka naſza liczy, ſam Krakow, o-
wych Stanisławow, Ianow Kancyuſzow, Szymo-
now z Lipnicy, Kaźimirczykow, Bonerow, Ge-
Apoc. 21. droyczow, Swiętosławow y innych *quorum nomina*
ſcripta in libro vitæ iak wiele wydaie, coż to ſpra-
wiło? że tak wiele tych ślicznych kwiatow *flores*
Cant. 2. *apparuerunt in terra noſtra* tych wyſokich cno-
Pſalmo 91. tą y nauką palm *juſtus ut palma florebit* źiemia na-
ſza wydała, że w Herbownych Krakowa Wieżach
tak wielka Swiętych Pańſkich obfitość *& abundan*
Pſal. 121. *tia in turribus*, nic inſzego, tylko iak ſie to śliczne
żrzodło Przenayświętſza MARYA Panna przy
Wniebowſtąpieniu ſwoim ku Niebu wybiła *fons a-*
ſcendebat è terra, zaraz obfite łaſk y dobrodżieyſtw
roſy na żiemię naſzę ſpuśćiła *irrigans univerſam ſu-*
perficiem terræ. Wſtapiła z źiemie do Nieba MA-
RYA mowi kożdy, mowmy y my z Nieba nam
łaſka y dobrodżieyſtwo zſtapiło od MARYI, a ie-
żeli czyie twardſze nad krzemieniſtą opokę ſerce
mowić y uznać niechce, mowćie Lorety, mo-
wćie Częſtochowy, mow tuteyſza Bazyliko iak wie-
le w was rożnego ſtanu ludźiom ſpuſzczone były
od MARYI łaſki; mow (że inſze opuſzczę Kro-
leſtwa

ſtwa) Polſko naſza, iak ći wiele łaſk y dobro-
dźieyſtw z Nieba NARYA ſpuśćiła, to pod Cho-
ćimem, kędy ſie na tryumfalnym wożie weſo-
ło nad obozem Polſkim przeiezdzała, to pod Smo-
leńſkiem, kędy w Obrażie na murach Smoleńſkich
od Moſkwy poſtawionym, twarz śliczną, iaſną iak
słońce, od Moſkwy ku Polakom, iako Matka ku
Synom odwrоćiła. Ta to Swięta Pani ieżeli ieſt
obłoczkiem, toć gdy ſie przy Wniebowſtąpieniu ſwo-
im ku Niebu wybiia, nam rześiſte łaſk y dobro-
dźieyſtw ſpuſcza deſzcze, ieżeli ieſt iutrzenką śliczną,
toć gdy ſie przy wſchodźie ſwoim na Niebo wy-
nośi, nam nieomylne wſzelkiego ſzczęśćia prowa-
dźi słońce, a ieżeli ieſt wybranym słońcem MA-
RYA *electa ut ſol* toć gdy teraz to słońce w Em-
pireyſkie zachodźi kraie, łaſk y dobrodźieyſtw z
Nieba nie omylna na źiemię ſpada roſa. Vważ-
myż teraz Katolicy, iak wiele łaſk, iak wiele do-
brodźieyſtw, przy Wniebowſtąpieniu MARYI
nam na źiemię zſtąpiło. Rozbierz całe żyćie Ka-
toliku na dni, na godźiny, na momenta, mowięć
zapewne że momentu żyćia twego nieznaydźieſz w
ktorym by ći łaſki iakiey nie ſpuśćiła MARYA, w ow
dźień trzeba było żyćie ſkończyć, w owę godźinę iuż
ſie było potrzeba pożegnać z światem, ow moment
iuż ći miał bydź oſtatni, a ktoż ćie od tego wyba-
wił? łaſka y dobrodźieyſtwo MARYI *cælum & ter-
ra jam pridem ruiſſet ſi non MARIA precibus ſu-
ſtentaſſet*, w ow moment zarobiłeś na tyśiąc pie-
kłow, a MARYA ći podała rękę. Ah Katolicy!
ktoż wyliczy łaſki y dobrodźieyſtwa MARYI? ktoż
zrachuie owe Marye *Egipcyáki* grzeſznice wielkie,
owe Pelagie *pelagus iniquitatum*, owych Teofilow
czartu ſie zapiſuiących, ktorzy za łaſką y dobro-
dźieyſtwem MARYI Niebo y ſzczęśliwą ośiągnęli

D. Fulgen-tius Mitholog: cap: 4.

C wie-

wieczność *multi etiam Sancti sunt in cœlis intercessione ejus, qui nunquam ibi fuissent nisi per eam* mowi Kardynał Hugo, prędzey zrachuiesz promienia u słońca, krople czy piaski w morzu, gwiazdy na Niebie niżeli łaski y dobrodzieystwa MARYI. Dziękuymy tylko za te dobroczynne łaski MARYI, y prośmy aby nas y w ten czas, gdy śmiertelnym mrokiem ścinać sie oczy będą, łaska MARYI obiaśniła. Amen.

IMPRIMATVR.

M. MARTINVS WALESZYNSKI,
Sacræ Theologiæ Doctor & Professor, Collega Major, S FLORIANI Canonicus, Siradiensis Cancellarius, Scarbimiriensis & S MICHAELIS in Arce Crac: Custos, Scholarum Novodvorscianarum Provisor, Librorū per Diœcesim Crac: Ordinarius Censor.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0027258